

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy miasta Jarosławia o zezwolenie na pobór opłat policyjnych od przedstawień teatralnych, koncertów, widowisk, balów etc. na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Wysoki Sejmie!

Podaniem z 28. grudnia 1898 l. 13.316 stwierdza Magistrat miasta Jarosławia, że fundusz miejscowych ubogich, składający się z grzywien za przekroczenia policyjne i z kar nadsyłanych przez c. k. Sądy i c. k. Starostwo, mimo corocznego zasilania go kwotą 500 zł. z funduszu miasta, nie wystarcza w znacznej mierze do uczynienia zadość obowiązkowi gminy w kierunku skutecznego wykonywania opieki na ubogimi.

Niedostateczność tego funduszu jest przyczyną, że gmina, jak to Magistrat stwierdza, w wielu wypadkach odmawiać musi wsparcia ubogim na nie zasługującym, względnie, pozostawić musi dalszą nad nimi opiekę dobroczynności prywatnej.

Powyższy stan rzeczy stwierdza Wydział powiatowy w zupełności relacją swą z 18. stycznia 1899 l. 131.

Rada miasta przeto, mając na uwadze zarówno względy powyższe, jak i licząc się z faktem, że potrzeby miasta z każdym rokiem niepomierne wzrastają a z potrzebami temi wzrasta również i obciążenie członków gminy, postanowiła uchwałą z dnia 19. stycznia 1898 dla pomnożenia dochodów funduszu miejscowych ubogich wprowadzić tego rodzaju opłaty, któreby nie obciążały ludności a pośrednio dotyczyły tylko szukających zabawy lub rozrywki.

Uchwała ta opiewa jak następuje:

Art. I.

Gmina miasta Jarosławia pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Za każdy bal, piknik lub zabawę tańczącą za opłatą wstępu urządzane — bez względu, czy w publicznym czyli też w prywatnym lokalu, stosownie do uznania Magistratu po 6 zł., 4 zł. i 2 zł. a. w.

Bale, z których czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkcji sztuk konnych, ogni sztucznych i t. p. za każde przedstawienie, stosownie do orzeczenia Magistratu po 6 zł., 4 zł., i 2 zł. a. w. Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

3. Od menażeryi, panoramy, kosmoramy, ciemni optycznej (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów w stosunku do lepszej lub gorszej ich jakości,

stosownie do uznania Magistratu według 3 klas po 6 zł., 4 zł., 2 zł. za każdy tydzień, a po 18 zł., 12 zł., 6 zł. za każdy miesiąc.

4. Za panoramy skrzynkowe (przenośne) tudzież od arfistów i innych muzykantów i katarynkarzy zarobkujących w publicznych lokalach, po ulicach, placach i domach po 25 ct. w. a. za każdy tydzień.

5. Za koncerty muzyczne w lokalach publicznych t. j. restauracjach i szynkowniach po 30 ct. za każdy wieczór, za także ze śpiewami lub przedstawieniami teatralnymi po 1 zł. a. w.

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich dwu do pięciokrotnej wysokości ukróconej opłaty a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny, aresztem — przyczem za każdym 5 zł. a. w. grzywny wymierzać należy jeden dzień aresztu.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuża burmistrzowi miasta względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych — obowiązują postanowienia ustawy z 13. marca 1889 Nr. 24. dz. u. kr.

Uchwała powyższa została w myśl §. 91. ust. z 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24. obwieszczeniem Magistratu z dnia 26. sierpnia 1898 l. 9.365 należycie ogłoszoną a przeciw tej uchwale nikt nie wniósł protestu.

Jarosławska Rada powiatowa uznając pożyteczność tej uchwały, zatwierdziła ją na mocy §. 103. powyższej ustawy na posiedzeniu z dnia 12. stycznia 1899 w całej osnowie.

Wydział krajowy stwierdza ze swej strony, że z powodu wspomnianego wyżej wzrastania z każdym rokiem potrzeb gminy, zmuszoną była Rada miasta dla pokrycia niedoboru budżetowego gminy na rok 1899, podwyższyć dodatek konsumcyjny od mięsa z 20% na 50%, wprowadzić 100% dodatek konsumcyjny od wina i podwyższyć dotychczasowe dodatki gminne do podatków bezpośrednich z 10% na 18% a nadto na pokrycie jeszcze pozostałego mimoto niedoboru spowodowanego w części wydatkami inwestycyjnymi, zaciągnąć pożyczkę w kwocie 15.000 zł.

Z tych wszystkich powodów uważa Wydział krajowy za rzecz słuszną, ażeby dla ułatwienia gminie wypełniania jej obowiązku sprawowania opieki nad ubogimi, otworzyć dla niej nowe źródło dochodu.

Popierając tedy prośbę gminy m. Jarosławia, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy.

Lwów, dnia 14. lutego 1899.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Adolf Vayhinger w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mezo Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina miasta Jarosławia pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Od każdego za opłatą wstępu urządzonego balu, pikniku lub od każdej za opłatą wstępu urządzonej zabawy z tańcami, czy to w publicznym czyli też w prywatnym lokalu, opłatę stosownie do uznania Magistratu wymierzoną według trzech klas: po sześć zł. (dwanaście koron), cztery zł. (ośm koron), lub dwa zł. (cztery korony).

Bale, pikniki lub zabawy z tańcami, których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkcji sztuk konnych, ogni sztucznych, produkcji prestydygatorskich, magicznych i t. p., za każde przedstawienie opłatę, stosownie do ocenienia Magistratu według trzech klas: po sześć zł. (dwanaście koron), cztery zł. (ośm koron) lub dwa zł. (cztery korony).

Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cele dobroczynne, wolne są od opłaty.

3. Od menażeryi, panoramy, kosmoramy, dioramy, ciemni optycznych (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w stosunku do ich jakości i stosownie do uznania Magistratu według trzech klas: po sześć zł. (dwanaście koron), cztery zł. (ośm koron), lub dwa zł. (cztery korony) za każdy tydzień, zaś po ośmnaście zł. (trzydzieści sześć koron), dwanaście zł. (dwadzieścia cztery koron) lub sześć zł. (dwanaście koron) za każdy miesiąc.

4. Od panoram przenośnych (skrzynkowych) tudzież od arfistów i innych muzykantów i katarynkarzy zarobkujących po ulicach, pla-

cach, i domach tudzież w publicznych lokalach, opłatę po dwadzieścia pięć centów (pięćdziesiąt halerzy, groszy), za każdy tydzień.

5. Od produkcji muzycznych w lokalach publicznych t. j. w restauracjach, piwiarniach, kawiarniach i szynkowniach opłatę po trzydzieści centów (sześćdziesiąt halerzy, groszy) za każdy wieczór.

Od produkcji muzycznych zaś ze spiewkami (tingle-tangle, café concert, café chantant) lub z przedstawieniami teatralnymi połączonych, opłatę na każdy wieczór po jednym zł. (dwie korony)

Art. II.

Każde uszczuplenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat, karane będzie grzywną, przypadającą powyższemu funduszowi w wysokości dwu do pięciokrotnej opłaty uszczuplonej a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny aresztem w stosunku jednego dnia za każdych 5 zł. (dziesięć koron) grzywny.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuży burmistrzowi miasta względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych, obowiązują postanowienia ustawy z dnia 13. marca 1889. Dz. u. kr. Nr. 24.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
